

[Justesen.]

I forbindelse med spørgsmålet om lokaler har regeringspartierne foreslået en væsentlig udvidelse gående ud på, at der nu efter det kommunale ungdomsnævns anbefaling skal ydes tilskud til foreningernes lokaleudgifter. Dette er en form for tilskud til foreninger, som vi ikke vil medvirke til. Vi har intet imod at være med til at give kommunerne frihed til at placere foreningernes arbejde, i hvilket af kommunens lokaler det er mest formålstjenligt. Men vi mener ganske afgjort, at kommunerne må være frit stillet. Det er jo ikke sikkert, at man i en kommune på én gang ønsker at flytte alt ungdomsarbejdet fra forsamlingshuset til en nyopført centralskole.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grønå) brugte som argument for denne udvidelse af loven, at det var nødvendigt at skaffe gode og egnede lokaler. Det er da min opfattelse, at de lokaler, der bliver stillet til rådighed i skoler og andre steder, er mindst lige så gode som mange af de lokaler, de enkelte foreninger selv har; derfor finder jeg ikke, at det er et argument, der tæller spor med i denne bedømmelse. Det står for mig sådan, at det, der her er foreslået, er en form for tilskud til bl. a. de politiske foreninger, og det ønsker vi ikke at være med til. Der står i paragraffen, at dette lokale tilskud ydes, når ungdomsnævnet anbefaler det. Jeg vil gerne spørge, om dette skal opfattes på en sådan måde, at det kommunale ungdomsnævn bemyndiges til både at godkende de foreslåede lokaler kvalitetsmæssigt og at fastsætte lejen af disse lokaler. I så fald er der jo tale om en helt ny funktion, som de kommunale ungdomsnævn her skal udøve.

Om disse kommunale ungdomsnævn vil jeg i øvrigt gerne sige, at vi har under udvalgsarbejdet fået gennemført en væsentlig forenkling i forhold til det oprindelige lovforslag. Der er tale om en nedskæring både af nævnenes antal og af deres omfang. Vi ville gerne være gået endnu længere, men det lod sig ikke gøre.

Hvad angår ungdomsklubberne, skal jeg ikke sige mange ord. Jeg vil gerne anerkende deres betydning for bl. a. den kategori af unge, som det frie ungdomsarbejde ikke når ud til. Men jeg vil på den anden side advare imod, at vi favoriserer de nye

former på bekostning af noget andet; det gælder også, når talen f. eks. er om gymnastik. Jeg kan ikke forstå, at man fra regeringsblokkens side kan have noget imod at lade dette fag gå ud af loven; jeg synes slet ikke, gymnastik hører hjemme under aften-skoleloven.

Som noget nyt findes i lovforslaget bestemmelsen om tilskud til befordring efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler. Jeg ved ikke, hvor stor betydning man tillægger denne betaling, der jo i mange tilfælde vil andrage ca. 5 øre pr. km. Jeg tillægger i hvert fald denne form for tilskud meget ringe betydning, og jeg ønsker bestemmelsen slettet; det gør jeg også, når vi ser på det i relation til vort hidtidige ungdomsarbejde; dér finder jeg ingen som helst begrundelse for at indføre noget sådant.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg går ind for de nye undervisningsprincipper, der findes i lovforslaget. Jeg ser i dem værdifulde supplerende tilbud af forskellig karakter. Der findes et behov for viden og dygtiggørelse, og vi anerkender den store indsats, der gøres såvel fra private kredse, fra oplysningsforbund, som fra de kommuner, der foranstalter kommunale kursus, og vi er tilfreds med, at disses ligestilling oprettholdes i lovforslaget. Vi har imidlertid ikke mødt særlig lydhørhed over for vore specielle synspunkter; derfor har vi stillet forskellige ændringsforslag, som vi indstiller til vedtagelse. Såfremt disse ændringsforslag forkastes, forbeholder venstre sig sin endelige stilling ved lovforslagets tredje behandling.

Ninn-Hansen: Der er allerede foretaget en så indgående gennemgang af betænkningen og lovforslaget, at jeg vist kan nøjes med at holde mig til de spørgsmål vedrørende lovforslaget, som jeg mener navnlig har betydning, og til de af vore ændringsforslag, der viser principielle afvigelser i vor opfattelse på i hvert fald et enkelt område.

Det er af de to tidligere talere blevet fremhævet, hvilken værdi man kan tillægge denne lovgivning, og jeg kan tilslutte mig disse betragtninger. Jeg vil også gerne takke, fordi ministeren og udvalget har fulgt den opfordring, jeg fremkom med ved første